

konkurrenceelementet, vi styrker. Det er jo det, vi er enige om, og det er det, som er omdrejningspunktet for de partier, der nu står bag aftalen, nemlig at vi ønsker at sikre konkurrencen.

Som det er sagt omkring gas til gasfyrede kraftværker, er det jo her, Konkurrencestyrelsen i virkeligheden har myndigheden til at påse det, og prisen på transmissionsdelen fastsættes jo af Folketinget i loven omkring naturgasforsyning, så det er i forvejen reguleret.

Kl. 17.00

Så vil jeg lige sige til hr. Albrechtsen, at det er ikke sådan, at det bytteforhold, der er mellem DONG og Elsam, eller det, det i øvrigt måtte koste på en aktiebørs, afspejler sig i prisen på el-ler gas, for markedet er jo lige præcis udsat for konkurrence. Det er markedet, der fremover vil bestemme prisen. Det, vi sikrer, er blot, at der er en dansk leverandør og en dansk producent af gas, en leverandør af olie og en producent af el. Det er det, vi sikrer på et konkurrencepræget marked.

Lad os sige, at det er nødvendigt for DONG at etablere kundeforhold uden for landets grænser, f.eks. i Holland. Her har vi samtidig sikret, at det vil være muligt at byde for hr. Albrechtsen og alle andre private, personer så vel som virksomheder. Hele baggrunden for, at flertallet ønsker, at fordelingsnettet af rør og ledninger til gas og el og produktionsledningerne og lagrene til olie forbliver i offentligt ejerskab, er jo ikke, at det offentlige skal sidde på rør og fordelingsnet. Det er for at sikre, at der er fri adgang for alle til at levere, så der ikke kan blokeres for konkurrencen, altså at udefrakommende også er i stand til at føre deres forsyninger gennem rør og ledninger.

Det er også rigtigt, som det blev fremhævet af hr. Svend Auken, at ønsket er selvfølgelig, at der skal sikres den nødvendige kapacitet til, at der kan leveres begge veje. Det skal ikke nødvendigvis være den samme, der stopper i dette tilfælde el ind i den ene ende og henter el ud i den anden ende, der skal i virkeligheden være tale om, at forskellige leverandører kan være med til at levere til husholdninger eller virksomheder. Det er at sikre konkurrencen.

Jeg fatter simpelt hen ikke, at man kan have et andet synspunkt, f.eks. at vi skulle sælge til den svenske stat, så vi ikke selv producerer el i Danmark, fordi det ville gavne konkurrencen – end-sige at vi burde danne et konsortium med den svenske stat. Det ville gøre, at man fjernede kon-

kurrencen mellem det statsejede svenske selskab Vattenfall og den danske elproducerende enhed.

Vi ønsker at have så mange leverandører som overhovedet muligt, og det sikrer vi bl.a. gennem denne konstruktion, som er båret af sund fornuft. Jeg vil ikke sige, at hr. Albrechtsen ikke til tider er båret af sund fornuft, men jeg vil bare sige, at i denne sag er han altså på et forkert spor. Til gengæld må jeg konstatere det forunderlige i, at der er stor grad af enighed mellem de andre partier i Folketinget om at bære dette selskab frem, så vi over tid bliver i stand til at få en enhed, der kan sikre ikke alene forsyningssikkerhed, men også energi til den lavest mulige pris, og som er baseret på en meget duelig evne til at producere ydelser til husholdninger og virksomheder. Det synes jeg vi skulle glæde os over alle sammen, og sådan kommer det nok også til at gå.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst forsikre ministeren, at jeg har ingen ønsker om at købe strøm på svenske atomkraftværker.

Ministeren har ret i, at der er tilfælde, hvor Enhedslisten foretrækker statsmonopoler. Generelt går vi aldrig ind for monopoler, men hvis de skal være der, skal de være statslige. Vi ønsker f.eks., at DSB skal have monopol på togdriften i Danmark, og jeg tror også, at alle ved nærmere eftertanke kan se, at det ville være det klogeste.

Men mit problem i denne sag er, at statsens kontrol med den dominerende aktiepost i holdingselskabet og selve selskabet er papirtynd. Det er en konstruktion, hvor det tyndest muligt flertal i holdingselskabet ejer det tyndest mulige flertal i selve selskabet, og der skal bare en lille kursændring til fra et flertal her i Folketinget, så braser dæmningen sammen. Det var det, jeg anskede over.

Så er der jo lagt op til i aftalen, at om 10 år begynder man at afhænde det hele. Sådan må man forstå det, når man læser i aftalen, hvad der skal ske om 10 år, og det bekymrer mig også.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan måske godt forstå det, hvis man læser papirerne sådan, at man ikke umiddelbart kan se styrken i det, der er aftalt om sikkerheden. Men det, der ligger i aftalen, og det, der vil ud-møntes i en aktionæroverenskomst, sikrer lige præcis, at flertallet er på den statslige side, og